

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR. Aleksandra Sobiech

Protokolant: Marlena Dudkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2016 roku w Gdańsku na rozprawie

sprawy:

z powództwa małoletniej M. S. (1) reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. M. (1) przeciwko M. S. (2)

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. S. (2) tytułem alimentów na rzecz małoletniej powódki M. S. (1) ur. (...) w W. kwotę po 1300 zł (tysiąc trzysta złotych) miesięcznie za okres od dnia 06 maja 2013 roku do dnia 15 czerwca 2015 roku płatnych z góry do dnia 10- ego każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej M. M. (1) wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności każdej raty,

II. umarza postępowanie w zakresie częściowo cofniętego pozwu,

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie za okres od dnia 06 maja 2013 roku do dnia 15 czerwca 2015 roku,

IV. umarza postępowanie za okres od dnia 16 czerwca 2015 roku,

V. zasądza od pozwanego M. S. (2) na rzecz małoletniej powódki M. S. (1) kwotę 936 zł (dziewięćset trzydzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

VI. nakazuje pobrać od pozwanego M. S. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 780 zł (siedemset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych,

VII. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 6 maja 2013 roku małoletnia M. S. (1) reprezentowana przez matkę M. M. (1) (dawniej S.) wniosła o ustalenie udziału ojca M. S. (2) w kosztach utrzymania małoletniej na kwotę 3.320 zł miesięcznie, płatnej do rąk matki małoletniej do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat. Wraz z pozwem złożono wniosek o zobowiązanie pozwanego do łożenia przez czas trwania postępowania alimentów na rzecz powódki w kwocie 3.320 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki powódki, do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu podano, że małoletnia powódka pochodzi ze związku małżeńskiego M. S. (2) oraz M. S. (3). Pomiędzy rodzicami małoletniej toczy się postępowanie o ustalenie miejsca pobytu dziecka. Na mocy postanowienie z dnia 26 kwietnia 2013 roku w sprawie IV NSm 456/13, o udzieleniu zabezpieczenia, ustalono miejsce pobytu małoletniej przy matce. Rodzina zamieszkiwała wspólnie do 16 stycznia 2013 roku, po czym M. S. (3) wraz z małoletnią wyprowadziła

się. Jak wskazała matka małoletniej pozwany stosował przemoc psychiczną wobec niej, co wywierało negatywny wpływ na małoletnią M.. Pozwany pozostał we wspólnym mieszkaniu stron, które zakupione zostało przez nich na kredyt. Po opuszczeniu lokalu przez powódkę i jej matkę, obarczył w dalszym ciągu M. S. (3) kosztami eksploatacji mieszkania. Pozwany dobrowolnie uiszcza alimenty w wysokości 700 zł miesięcznie. Małoletnia uczęszcza do Niepublicznego Przedszkola (...), w którym chesne wynosi 550 zł miesięcznie, zaś dzienna stawka żywieniowa 11 zł. Małoletnia często choruje na infekcje górnych dróg oddechowych. Z uwagi na częste alergie skórne oraz atopowe zapalenie skóry potrzebuje specjalistycznych preparatów do pielęgnacji oraz m.in. antyalergicznym poduszek, kołdry, odkurzacza wodnego. Z uwagi na skazę białkową konieczna jest także wyselekcjonowana dieta. Z uwagi na częste zachorowania małoletnia przykładowo w październiku 2012 roku nie była w przedszkolu 18 razy, zaś w grudniu 2012 roku 13 razy. Zgodnie z twierdzeniami matki powódki koszt wizyt lekarskich wynosi miesięcznie 380 zł, zaś dojazdów taksówkami 100 zł miesięcznie. Nadto koniecznym wydatkiem, z uwagi na częste choroby małoletniej, jest zatrudnieni niani – 770 zł średniomiesięcznie (9h za godzinę). Koszty związane z wyżywieniem małoletniej wynoszą ok. 400 zł, artykuły higieniczne ok. 50 zł, odzież i obuwiu ok. 330 zł, zabawki ok. 250 zł, wydatki związane z alergią ok. 270 zł, wyposażenie domu ok. 100 zł. Zdaniem matki powódki uzasadnione wydatki na powódkę wynoszą 3.340 zł miesięcznie. Nadto matka małoletniej ponosi koszty związane z wynajmem mieszkania, które wynoszą ok. 1.650 zł miesięcznie. M. S. (3) spłaca połowę raty kredytu, który zaciągnęła z mężem na zakup mieszkania – w którym pozostaje pozwany - w wysokości ok. 778 zł miesięcznie. Jak wskazała matka powódki pozwany prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) i osiąga miesięcznie wynagrodzenie w wysokości ok. 10.000 zł (minus składki ZUS oraz podatek dochodowy). Pozwany po wyprowadzce żony wraz z córką wziął w leasing samochód, za który w lutym uiszczył opłatę wstępną w wysokości 8.800 zł brutto. Spłaca ratę leasingu w wysokości 1.186,51 zł miesięcznie. Jak wskazała M. S. (3) z zestawienia kosztów pozwanego przedstawionego w postępowaniu o ustalenie miejsca pobytu małoletniej wynika, iż jego miesięczne koszty – oprócz raty leasingu – wynoszą ok. 1.400 zł. M. S. (3) pracuje w Banku (...) S.A. Grupa (...) na stanowisku menadżer ds. projektowania i oprogramowania i otrzymuje wynagrodzenie w kwocie ok. 4718,10 zł netto – średnia wysokości z 6 miesięcy. Obecnie wydatki M. S. (3) wynoszą 7.000 zł, zaś przychody 5.400 zł. Korzysta z oszczędności, które maleją. Zdaniem strony powodowej żądana kwota jest adekwatna do możliwości pozwanego, a także usprawiedliwionych potrzeb małoletniej.

/vide: pozew – k. 2-7/

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2013 roku Sąd udzielił zabezpieczenia w ten sposób, że zobowiązał pozwanego M. S. (2) do łożenia tytułem alimentów na rzecz małoletniej powódki M. S. (1) kwoty po 1.300 zł miesięcznie.

/vide: postanowienie – k. 154/

Postanowieniem z dnia 30.04.2014 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie II Cz 28/14 oddalił zażalenia obu stron.

/vide: postanowienie k.384/

Na rozprawie w dniu 24 października 2013 roku pełnomocnik pozwanego oświadczył, iż uznaje powództwo do kwoty 700 zł miesięcznie.

/vide: protokół – k. 324/

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2014 roku Sąd na mocy art. 178 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie na okres od dnia 6 maja 2013 roku do dnia 7 października 2013 roku, zaś na mocy art. 445 § 2 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie za okres od dnia 8 października 2013 roku do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II C 4126/13.

/vide: postanowienie – k. 397-398/

Postanowieniem z dnia 25 września 2015 roku Sąd podjął zawieszono postępowanie w sprawie za okres od dnia 6 maja 2013 roku do dnia 7 października 2013 roku, nadto na mocy art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie

za okres od dnia 6 maja 2013 roku do dnia 7 października 2013 roku do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II C 4126/13.

/vide: postanowienie – k. 419/

Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2015 roku Sąd podjął zawieszono postępowanie w sprawie.

/vide: postanowienie – k. 434/

Na rozprawie w dniu 11 lipca 2016 roku przedstawicielka ustawowa małoletniej zmodyfikowała żądanie wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 1.800 zł tytułem alimentów na rzecz małoletniej powódki, cofając pozew w pozostałym zakresie. Pozwany wyraził zgodę na cofnięcie powództwa we wskazanym zakresie oraz podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko o uznaniu żądania do kwoty 700 zł miesięcznie.

/vide: protokół: - k. 507/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. (2) i M. S. (3) (obecnie M.) zawarli związek małżeński w dniu 10 października 2009 roku. Z związku tego pochodzi urodzona w dniu (...) w W. małoletnia M. S. (1).

/dowód: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 9; odpis skrócony aktu małżeństwa M. i M. S. (2) – k. 10/

M. M. (1) wyprowadziła się w dniu 16 stycznia 2013 roku wraz z małoletnią z dotychczasowego miejsca zamieszkania stron. W lokalu pozostał pozwany.

/okoliczności bezsporne, ponadto **dowód:** akta IV RC 626/13: decyzja Prezydenta Miasta G. – k. 117-119 /

Przed tutejszym Sądem pod sygn. akt IV R Nsm 456/13 toczyła się sprawa o ustalenie miejsca pobytu małoletniej M. S. (1) oraz o uregulowanie kontaktów z wniosków obojga rodziców. Nieprawomocnym postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2013 r. Sąd ustalił na czas trwania postępowania miejsce pobytu małoletniej przy matce oraz uregulował kontakty ojca z córką, w ten sposób że M. S. (2) miał prawo na czas trwania postępowania do kontaktów z córką poza miejscem zamieszkania małoletniej i bez obecności jej matki w następujących terminach: w każdy pierwszy i trzeci weekend miesiąca, począwszy od piątku od godz. 16.00 do poniedziałku do godz. 8.00, z tym ustaleniem że M. S. (2) odbierze małoletnią z przedszkola w pierwszym dniu kontaktu oraz odwiezie małoletnią do przedszkola w ostatnim dniu kontaktu – począwszy od 17 maja 2013 roku, w każdy wtorek tygodnia od godz. 16.00 do środy do godz. 8.00, z tym ustaleniem że M. S. (2) odbierze małoletnią z przedszkola w pierwszym dniu kontaktu oraz odwiezie małoletnią do przedszkola po zakończonym kontakcie – począwszy od 07 maja 2013 roku.

M. S. (3) w dniu 28 stycznia 2013 roku po raz pierwszy wystąpiła do Sądu Okręgowego z pozwem rozwodowym. Postanowieniem z dnia 21 marca 2013 roku umorzono jednak postępowanie w sprawie z powodu braku cech trwałości rozkładu pożycia. W dniu 8 października 2013 roku M. S. złożyła w Sądzie Okręgowym w Gdańsku po raz drugi pozew o rozwód, sprawę zarejestrowano pod sygn. akt II C 4126/13.

W toku postępowania przed Sądem Okręgowym Sąd udzielił pozwanemu M. S. (4) dodatkowego zabezpieczenia przez uregulowanie jego kontaktów z małoletnią córką M. S. (1) w okresie wakacji letnich w 2014 roku.

Wyrokiem z dnia 23 października 2014 roku w sprawie o sygn. akt II C 4126/13 Sąd Okręgowy w Gdańsku rozwiązał związek małżeński stron przez rozwód bez orzekania o winie. W pkt II wyroku Sąd Okręgowy powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. S. (1) matce, ograniczając władzę rodzicielską ojcu do współdecydowania w istotnych sprawach dziecka. W pkt III ustalono alimenty od ojca M. S. (2) na rzecz małoletniej M. S. (1) w wysokości 1300 zł miesięcznie. Sąd Okręgowy w Gdańsku ustalił wysokość kosztów utrzymania małoletniej na kwotę 2600 zł miesięcznie, zważając że składają się na nie koszty wyżywienia, zakupu odzieży, obuwia, środków czystości, leków,

opłaty za prywatne przedszkole, udział w wydatkach mieszkaniowych, inne wydatki związane z rozwojem, rozrywką, wypoczynkiem.

Wyrokiem z dnia 16 czerwca 2015 roku w sprawie o sygn. akt I ACa 146/15 Sąd Apelacyjny w Gdańsku zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku odnośnie sposobu ograniczenia władzy rodzicielskiej M. S. (2) nad małoletnią. Sąd Apelacyjny w Gdańsku nie podzielił stanowiska skarżących i uznał, że kwota 2600 zł tytułem kosztów utrzymania małoletniej jest zasadna, adekwatna do potrzeb dziecka, i odpowiadała ona zasadom doświadczenia życiowego.

/okoliczność bezsporna ponadto **dowód: akta II C 4126/13:** wyrok Sądu Okręgowego z dnia 23.10.2014r. wraz z uzasadnieniem – k. 533; k.539548, wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 16.06.2015r. – k. 600; wraz z uzasadnieniem 605-614, pozew – k. 2; postanowienie – k. 354; ponadto **akta II C 447/13** /.

Po wydaniu orzeczenia w przedmiocie rozwodu M. S. (3) zmieniła nazwisko i obecnie nosi nazwisko M..

W związku z datą wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku okres sporny w niniejszym postępowaniu to okres od 06 maja 2013 roku do 15 czerwca 2015 roku.

W związku z nieporozumieniami w małżeństwie rodziców małoletniej, podjęli oni decyzję o dokonaniu wspólnych rozliczeń. W dniu 30 lipca 2012 roku pozwany przełał na rachunek M. S. (3) kwotę 8.066,27 zł, w dniu 20 sierpnia 2012 roku przełał 4.954,31 zł – wynikającą ze sprzedaży posiadanych akcji, a następnie w dniu 15 października 2012 roku przełał kwotę 327 zł z tytułu sprzedaży kolejnych akcji.

/dowód: akta IV RC 626/13: potwierdzenie przelewu z dnia 15.10.2012 r., potwierdzenie przelewu z dnia 20.08.2012r.; potwierdzenie przelewu z dnia 30.07.2012r./

W dniu 22 kwietnia 2013 r. wpłynął do tutejszego Sądu pozew M. S. (2) o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej od 30 lipca 2012 roku. Sprawa toczyła się pod sygn. akt IV R C 626/13.

W toku postępowania Sąd ustalił, iż rodzice małoletniej są właścicielami mieszkania położonego przy ul. (...) o powierzchni 70,03 m³ oraz przynależnej komórki lokatorskiej o powierzchni 4,60 m² w tym samym budynku. Mieszkanie zostało zakupione w dniu 16 października 2009 roku za cenę 303.910 zł. Rodzice małoletniej w dniu 13 czerwca 2008 roku zawarli umowę o kredyt hipoteczny na kwotę 273.161,70 zł. miesięczna rata kredytu w 2014 roku wynosiła około 1.400 zł.

Wyrokiem z dnia 10 marca 2014 roku Sąd ustanowił rozdzielnosc majątkową pomiędzy M. S. (2), a M. S. (3). Wyrok uprawomocnił się w dniu 22 maja 2014 roku.

/dowód: akta IV RC 626/13: umowa kredytu hipotecznego – k. 21-24; akt notarialny – k. 25-30; wyjaśnienia M. S. (2) – k. 121-123, 156-158; wyjaśnienia M. S. (3) – k. 123-124, 158-160; wyrok – k. 166; postanowienie – k. 187/

Na usprawiedliwione średniomiesięczne wydatki związane z utrzymaniem małoletniej powódki w okresie spornym składały się następujące wydatki: połowa kosztów związanych z wynajmem i utrzymaniem mieszkania – ok. 800 zł, wyżywienie – ok. 350 zł, przedszkole – ok. 850 zł, środki czystości – ok. 50 zł, odzież i obuwie - ok. 100 zł, przybory do malowania i rysowania – ok. 50 zł, basen – ok. 93 zł miesięcznie, poduszki, kołdra antyalergiczne – ok. 35 zł miesięcznie, a także koszt wyjazdów wakacyjnych – ok. 200 zł miesięcznie. W okresie od maja do września 2014 roku matka małoletniej wydała na koszty związane z leczeniem dziecka, w tym konsultację laryngologiczną, na zakup leków wraz emolientami łącznie 375 zł, a więc ok. 94 zł miesięcznie. W październiku 2013 roku małoletnia była trzykrotnie konsultowana u lekarza laryngologa, co kosztowało 350 zł. W listopadzie 2013 roku koszty usług stomatologicznych wynosiły łącznie 225 zł. Średniomiesięczny koszt leczenia małoletniej w okresie spornym wyniósł spornym 100 zł.

Małoletnia w 2013 roku i do października 2014 roku chorowała na nawracające się infekcje górnych dróg oddechowych. Leczona była antybiotykami oraz lekami przeznaczonymi do inhalacji. W październiku 2014 roku

małoletnia przeszła zabieg operacyjny usunięcia migdałka. Koszt zabiegu (2.000 zł) został pokryty przez pozwanego. Od tego czasu znacznie poprawił się stan zdrowia małoletniej.

Łączne stałe wydatki na małoletnią wynosiły w okresie spornym ok. 2700 zł miesięcznie.

/dowód: umowa o świadczenie usług z Przedszkolem H. – k. 20-22 ; zaświadczenie lekarskie dotyczące małoletniej powódki z dnia 18.01.2013r. – k. 86; historia choroby – k. 111; zaświadczenie lekarskie – k. 113; zaświadczenie z Przedszkola H. – k. 120-121; faktury – k. 514, k.515, k.521,k. 446; karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 447,482-483; historia choroby – 448-449; zeznania M. M. (1) (S.) – k. 322-323, 507-513/ **akta II C 4126/13:** zaświadczenie z przedszkola – k. 526; zaświadczenie o uczęszczaniu na basen – k. 527; faktura za nocleg – k. 128,434; faktury k. 430,k.435,k.436,k.439,k.440,k.441.

M. M. (1) ma 34 lata. Z zawodu jest informatykiem.

W okresie spornym matka powódki spłacała połowę raty kredytu zaciągniętego wspólnie z pozwanym we frankach szwajcarskich w dniu 13 czerwca 2008 roku w kwocie po ok. 780 zł miesięcznie. Ponadto matka małoletniej ponosiła wydatki związane z wynajmem mieszkania w łącznej kwocie z opłatami za media ok. 1.610 zł miesięcznie.

M. M. (1) w okresie spornym posiadała akcje (...) Spółki (...) – około 75 akcji.

M. M. (1) (S.) na początku okresu spornego pracowała w Banku (...) S.A. Grupa (...) na stanowisku menadżer ds. projektowania i oprogramowania i otrzymywała wynagrodzenie w kwocie ok. 4.718,10 zł netto.

W 2012 roku matka powódki osiągnęła dochód w wysokości 87.320,71 zł.

W kwietniu 2013 roku matka powódki otrzymała premię w wysokości 10.000 zł. W 2014 roku premia wynosiła ok. 8.000 zł. W 2015 roku zaś kwota ta wynosiła ok. 6.100 zł.

W listopadzie 2014 roku matka małoletniej odbyła szkolenie, które kosztowało łącznie 11.950,80 zł.

W styczniu 2015 roku matka powódki założyła działalność gospodarczą w branży szkoleniowej.

/dowód: umowa najmu lokalu mieszkalnego – k. 122-125; potwierdzenie wykonania operacji – k. 126-131; umowa kredytu hipotecznego z dnia 13.06.2008 – k. 54-66; potwierdzenie wykonania przelewu – k. 139-142; zaświadczenie o wynagrodzeniu M. M. (1) (S.) z dnia 03.04.2013 r. – k. 151; zeznanie podatkowe – k. 312-318; zeznania M. M. (1) (S.) – k. 330-318, 507-513; pismo procesowe M. M. (1) (S.) – k. 426; potwierdzenie zamówienia – szkolenia – k. 521/

Pozwany M. S. (2) ma 34 lata. Prowadzi działalność gospodarczą pod nazwa (...). W całym 2012 roku osiągnął dochód w wysokości 74.084,20 zł, zaś od września 2012 roku do lutego 2013 roku osiągnął dochód w wysokości 5.244,39 zł netto miesięcznie, w tym w styczniu 2013 roku jego dochód wyniósł 8.598,03 zł, przy przychodzie ze sprzedaży towarów i usług w wysokości 10.000 zł, zaś w lutym 2013 r. przy takim samym przychodzie jego dochód wyniósł 879,95 zł.

W okresie od kwietnia 2013 roku do września 2013 roku M. S. (2) osiągnął dochód, przed opodatkowaniem, w wysokości 48.779,33 zł (netto 37.887,16). Pozwany w październiku 2013 roku posiadał około 500 akcji (...) Spółki (...) o wartości ok. 35.000 zł.

Zgodnie z zeznaniem podatkowym pozwanego, w 2013 roku osiągnął on dochód w wysokości 89.745,58 zł.

W lutym 2013 r. firma pozwanego zawarła umowę leasingu. W dniu 25 lutego 2013 roku firma pozwanego zapłaciła opłatę wstępną 8.800 zł brutto, stała rata leasingu wynosi od 16 marca 2013 roku 1186,51 zł brutto.

Pozwany w 2014 roku posiadał łącznie około jedenastu kont bankowych. Jak wynika z zeznania podatkowego za 2014 rok pozwany osiągnął dochód w wysokości 95.601,08 zł.

Dochody pozwanego w 2015 roku wynosiły około 5.500-6.000 zł netto miesięcznie. Zgodnie z zeznaniem podatkowym za 2015 rok osiągnął od dochód w wysokości 94.987,43 zł. Posiadał on wówczas także oszczędności w kwocie ok. 15.000 zł oraz 800 akcji na rachunku maklerskim o wartości 24.000 zł.

Pozwany ponosił comiesięcznie koszty związane z opłatami mieszkaniowymi takimi jak czynsz (w okresie zimowym – 480 zł miesięcznie, w okresie letnim – 360 zł miesięcznie), prąd – 70 zł miesięcznie, media – 70 miesięcznie, podatek od nieruchomości – 10 zł miesięcznie.

/dowód: zaświadczenie o dochodach pozwanego z dnia 08.03.2013 r. – k. 143; zestawienie miesięczne o przychodach i dochodach – k. 144-149; załącznik nr 2/1 do umowy leasingu nr (...) r.- k. 150; zaświadczenie o dochodzie pozwanego za drugie półrocze 2012 r. z dnia 07.02.2013r.- k. 273; historia rachunku bankowego pozwanego za okres od sierpnia 2012r. do grudnia 2012 r. – k. 215-225; potwierdzenie wykonania przelewu bankowego – k. 275-279; faktura VAT – rata leasingowa – k. 280; faktura – k. 285; zeznanie podatkowe pozwanego za 2012r. – k. 286-299; zaświadczenie o dochodach pozwanego z dnia 04.10.2013r. – k. 305; zestawienie miesięczne o przychodach i dochodach – k. 306-311; zeznania M. S. (2) – k. 324,328-330, 513-518; pismo procesowe pełnomocnika pozwanego – k. 422; zeznanie podatkowe – k. 484-491, 496-500; oraz **akta II C 4126/16 / I ACa 147/15** – wyrok wraz z uzasadnieniem – k. 604-614; oraz **akta IV RC 626/13:** pisma doradcy podatkowego – k. 33-35; potwierdzenia wykonania przelewów – k. 14-16/

W okresie od lutego 2013 roku do kwietnia 2013 roku pozwany wpłacał dobrowolnie po 700 zł miesięcznie na utrzymanie córki. W maju 2013 roku przekazał matce powódki na ten cel kwotę 750 zł.

Od 12 czerwca 2013, tj. od daty wydania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia pozwany przekazywał matce powódki kwotę 1.300 zł miesięcznie na rzecz małoletniej tytułem alimentów.

/okoliczności bezsporne ponadto **dowód: akta IV RC 626/13:** wyjaśnienia M. S. (3) – k. 173; potwierdzenie wykonania operacji – k. 82-85/

Pozwany regularnie odbywa kontakty z małoletnią. Podczas kontaktów małoletnia ma zapewnione przez ojca odpowiednie warunki bytowe, rozrywki, otrzymuje od niego także odzież. Pozwany przystosował mieszkanie tak, aby było odpowiednie dla małoletniej w związku z jej alergiami.

/dowód: faktury – k. 227-228,231-232,236-245,247-254,,256-261,268.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na dokumentach urzędowych załączonych do akt sprawy oraz na przedstawionych mu dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.).

W tym miejscu należy zaznaczyć, że materiał dowodowy obejmujący dowody obiektywne w postaci dokumentów został uznany za wiarygodny w zakresie tych dokumentów, które zostały wymienione w części uzasadnienia obejmującej ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd. Albowiem dokumenty te pozostawały wzajemnie spójne, zgodne z doświadczeniem życiowym, a przede wszystkim ich wiarygodności strona przeciwna nie kwestionowała.

Natomiast Sąd odmówił wiarygodności dokumentom w postaci rachunków-paragonów, które zostały przedłożone przez stronę powodową. Należy wskazać, że nie były to rachunki imienne. Wobec tego nie wiadomo, kto dokonał zakupu wymienionych w nich rzeczy, ani dla kogo – w szczególności czy dla powódki – zakupione przedmioty rzeczywiście zostały przeznaczone.

Sąd pozyskał nadto dowody z zeznań stron – przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki M. M. (1) (dawniej S.) oraz pozwanego M. S. (2), słuchanych w trybie art. 303 k.p.c. i art. 304 k.p.c. Sąd stwierdził, że przedmiotowe zeznania pozostają w ogólności zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w aktach postępowania. W części zeznania te ze sobą wzajemnie korespondują, znajdują również potwierdzenie w dokumentach, które na skutek inicjatywy obu stron procesu zostały w aktach sprawy zgromadzone. W tym zakresie Sąd uznał je za wiarygodne źródła dowodowe oraz poczynił podstawą wydanego rozstrzygnięcia. Sąd odmówił wiary zeznaniom stron w takiej ich części, która – zakwestionowana przez stronę przeciwną – nie została potwierdzona innym dowodem.

Przed przystąpieniem do oceny merytorycznej powództwa należy w tym miejscu poczynić kilka uwag o rozkładzie ciężaru dowodu w postępowaniu cywilnym.

Zasadę rozkładu ciężaru dowodu określa przepis art. 6 k.c., który stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, zaś ten, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. Procesowym odzwierciedleniem tej zasady jest przepis art. 232 zd. 1 k.p.c., stosownie do którego strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 1975 roku w sprawie o sygn. akt III CRN 26/75, niepubl.).

Zdaniem Sądu żądanie małoletniej powódki zasługuje na uwzględnienie w części.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.).

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności. Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego a możliwościami zarobkowymi i majątkowymi zobowiązanego wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15)

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego zakres potrzeb dziecka, które powinny być zaspokajane przez rodziców, wyznacza treść art. 96 k.r.o. Stosownie do dyrektywy zawartej w tym przepisie, rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych, jak i duchowych, a także środki wychowania według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie zawodowe i podstawowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego

modelu konsumpcji. Najszerszy zakres usprawiedliwionych potrzeb przysługuje dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Przyjmuje się, że ten zakres powinien być ustalony w taki sposób, aby w razie zaspokojenia stopa życiowa dziecka była taka sama jak stopa życiowa rodziców. Sąd Najwyższy podkreślił, że zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich sami żyją.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a także od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie zawsze jednak mogą być utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W niniejszej sprawie jest bezsporne, że pozwanego obciąża obowiązek alimentacyjny wobec córki. Powódka jest bowiem osobą małoletnią, a brak jest danych stwierdzających, aby miała własny majątek.

Celem obowiązku alimentacyjnego jest zapewnienie osobom, które własnymi siłami i środkami nie mogą zaspokoić swoich potrzeb bytowych, niezbędnej pomocy ze strony bliskich krewnych.

Bezspornym jest, że do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki należy wliczyć koszty żywienia, środków higieny i czystości, odzieży oraz edukacji, a także jej udział w opłatach mieszkaniowych w zajmowanym przez powódkę wraz z matką mieszkaniu.

W okresie spornym małoletnia wraz z matką zamieszkiwała w G., w wynajmowanym mieszkaniu, dopiero we wrześniu 2015 roku małoletnia wraz z matką przeprowadziła się do B.. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż Sąd bada jedynie okres pomiędzy 6 maja 2013 roku – tj. dniem wniesienia pozwu, a 15 czerwca 2015 roku – tj. dniem uprawomocnienia się orzeczenia Sądu Okręgowego.

Matka małoletniej powódki M. M. (1) (wcześniej S.) w toku sprawy oceniała koszty utrzymania powódki na kwotę ok. 3.340 zł miesięcznie. W skład kosztów matka powódki wliczała między innymi środki higieniczne – 50 zł, odzież i obuwie – 330 zł, zabawki i przybory – 250 zł, wydatki związane z alergią – 270 zł, wyposażenie domu – 100 zł, opłaty mieszkaniowe – ok. 800 zł, a także wyjazdy wakacyjne – ok. 2.000 zł rocznie. W ocenie Sądu wskazywane przez matkę są zawyżone i nie znajdują odzwierciedlenia w zebranych materiałach dowodowych. Zdaniem Sądu wydatki związane z realizacją usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki kształtują się na poziomie 2.700 zł miesięcznie – zważając, iż obejmują one koszty żywienia, zakupu odzieży i obuwia, środków czystości, leków, opłat za prywatne przedszkole, a także proporcjonalnego udziału małoletniej w ponoszeniu opłat mieszkaniowych oraz inne wydatki związane z rozwojem, rozrywką i wypoczynkiem. Zdaniem Sądu matka powódki zawyżyła część kosztów, w tym koszty zakupu odzieży i obuwia oraz koszty związane z leczeniem małoletniej. Sąd odnotował, że małoletnia od października 2014 r. jest dzieckiem ogólnie zdrowym, nie wymaga częstych wizyt u lekarzy specjalistów oraz zakupu wielu leków. Sąd nie uwzględnił wydatku na koszty opieki, gdyż w ocenie Sądu pozwany mógł w tym czasie zajmować się małoletnią. Deklarowany przez małoletnią powódkę był w takiej sytuacji zbędny.

Należy podkreślić, że sąd, decydując o wysokości alimentów, odnosi się do aktualnych, bieżących potrzeb małoletniego dziecka. Sąd bada usprawiedliwione, bieżące koszty utrzymania uprawnionego do alimentacji. Nie jest możliwe zasądzenie alimentów „na przyszłość”, przy uwzględnieniu hipotetycznych i jedynie potencjalnych potrzeb i kosztów, choćby były to koszty planowane, ale na datę orzekania nie doszły do skutku.

W związku z powyższym, opierając się na zasadach doświadczenia życiowego oraz przy uwzględnieniu materiału dowodowego zebranego w aktach sprawy, Sąd ustalił, że miesięczny koszt utrzymania małoletniej w okresie od dnia 6 maja 2013 roku do dnia 15 czerwca 2015 roku wynosił ok. 2.700 zł miesięcznie.

W dalszej kolejności należało uwzględnić, że o zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują – jak już wskazano – nie tylko potrzeby uprawnionego, ale również możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych – w tym przypadku obojga rodziców powoda. Matka powódki M. M. (1) na początku okresu spornego pracowała w Banku (...) S.A. Grupa (...) na stanowisku menadżer ds. projektowania i oprogramowania i otrzymywała wynagrodzenie w kwocie ok. 4.718,10 zł netto. W 2012 roku matka powódki osiągnęła dochód w wysokości 87.320,71 zł. W styczniu 2015 roku matka powódki założyła działalność gospodarczą w branży szkoleniowej, początkowo osiągała stratę, jednakże zdobyła odpowiednie kwalifikacje pozwalające jej na znalezienie lepiej płatnej pracy – w związku z tym przeprowadziła się do B.. Bezsprzeczne jest, że małoletnia powódka zamieszkuje z matką, zarówno obecnie, jak i w okresie spornym. M. M. (1) nad małoletnią powódką sprawuje osobistą opiekę.

Obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców. Jednak stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (...) może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Zatem matka powódki w dużej mierze realizuje spoczywający na niej obowiązek alimentacyjny poprzez sprawowanie osobistej opieki nad małoletnią.

Odnosnie możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego należy wskazać, że w okresie spornym zamieszkiwał on w G., w mieszkaniu, które strony zakupiły jeszcze w czasie zgodnego pożycia. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...). W całym 2012 roku osiągnął dochód w wysokości 74.084,20 zł. Zgodnie z zeznaniem podatkowym pozwanego, w 2013 roku osiągnął on dochód w wysokości 89.745,58 zł. Pozwany w październiku 2013 roku posiadał około 500 akcji (...) Spółki (...) o wartości ok. 35.000 zł. Pozwany w ramach prowadzonej działalności podpisał umowę leasingu samochodu – stała rata leasingu wynosi od 16 marca 2013 roku 1186,51 zł brutto. Pozwany w 2014 roku posiadał łącznie około jedenastu kont bankowych. Jak wynika z zeznania podatkowego za 2014 rok pozwany osiągnął dochód w wysokości 95.601,08 zł. Dochody pozwanego w 2015 roku wynosiły około 5.500-6.000 zł netto miesięcznie. Zgodnie z zeznaniem podatkowym za 2015 rok osiągnął on dochód w wysokości 94.987,43 zł. Posiadał on wówczas także oszczędności w kwocie ok. 15.000 zł oraz 800 akcji na rachunku maklerskim o wartości 24.000 zł. Pozwany ponosił comiesięcznie koszty związane z opłatami mieszkaniowymi takimi jak czynsz (w okresie zimowym – 480 zł miesięcznie, w okresie letnim – 360 zł miesięcznie), prąd – 70 zł miesięcznie, media – 70 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości – 10 zł miesięcznie.

Zważyć należy, iż pozwany realizuje w szerokim zakresie kontakty z córką i wówczas małoletnia pozostaje na utrzymaniu ojca. Pozwany partycypuje również w innych wydatkach dziecka, m.in. sfinansował zabieg operacyjny, wyjazdy wakacyjne czy rozrywki. Sąd odnotował, iż od czasu wydania orzeczenia o zabezpieczeniu alimentów na rzecz powódki pozwany realizuje swój obowiązek zgodnie z postanowieniem. Przedmiotowe orzeczenie de facto sankcjonuje status quo obowiązujące od czasu udzielenia przez Sąd zabezpieczenia.

Przy takich okolicznościach faktycznych Sąd uznał, że suma środków pieniężnych pozostała pozwanemu po spłacie wszystkich zobowiązań i zaspokojeniu wszystkich potrzeb rodziny jest wystarczająca do łożenia alimentów na rzecz małoletniej powódki w zasądzonych kwotach. Osiągane przez pozwanego zarobki są na tyle wysokie, że umożliwiają mu łożenie odpowiednio, po 1.300 zł miesięcznie.

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powódki z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców, Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec M. S. (1) wyczerpuje się kwotą po 1.300 zł miesięcznie.

Sąd zważył, że pozwany utrzymuje regularny kontakt z małoletnią. Podczas kontaktów małoletnia ma zapewnione przez ojca odpowiednie warunki bytowe, rozrywki, otrzymuje od niego także odzież. Pozwany przystosował mieszkanie tak, aby było odpowiednie dla małoletniej w związku z jej alergiami. Wobec tego, w przekonaniu Sądu, obowiązek pokrywania kosztów utrzymania powoda przez pozwanego powinien wynosić 1300 zł.

Zasadą w polskim prawie obowiązującym jest również zasada już wskazywana a sankcjonująca równą stopę życiową rodziców i dzieci. Sąd, ustalając udział pozwanego w kosztach utrzymania powódki w wymienionej części, uwzględnił obie dyrektywy orzekania o obowiązku alimentacyjnym oraz okoliczności ujawnione w toku sprawy a dotyczące warunków majątkowych obu stron postępowania oraz możliwości zarobkowych obowiążanych do alimentacji powódki M. S. (1).

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powoda z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec M. S. (1) winien zostać uregulowany w sposób przedstawiony powyżej. Jednocześnie – wobec tego, że powódka jest małoletnia, środki pieniężne tytułem renty alimentacyjnej powinny być przekazywane jej przedstawicielce ustawowej.

Mając całokształt powyżej przedstawionych okoliczności na uwadze, Sąd, działając na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o., orzekł jak w pkt I wyroku, oddalając powództwo w pkt III w pozostałej części jako wygórowane na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. a contrario.

W punkcie II wyroku na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie w zakresie cofniętego częściowo pozwu.

W punkcie IV Sąd umorzył na podstawie art. 445 § 3 k.p.c. postępowanie za okres od dnia 16 czerwca 2015 roku, tj. od dnia uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., przy uwzględnieniu, że powództwo zostało uwzględnione w części, a nadto powód jako strona dochodząca roszezeń alimentacyjnych – na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, tj. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1025 z późn. zm. (dalej jako u.k.s.c.) – nie miała obowiązku ponoszenia kosztów jedynie sądowych.

W punkcie V wyroku na podstawie § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z ust. 4 w zw. z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t. zasądzono od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 936 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wartość przedmiotu sporu to kwota 39.841 zł (3320 zł x12), a więc gdyby powódka wygrała proces w całości należałoby się jej wynagrodzenie z tytułu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2400 zł. Z uwagi na to, że małoletnia powódka wygrała proces w 39 %, orzeczono jak w pkt V wyroku.

Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej: ustawa o kosztach), art. 22 kpc Sąd w punkcie VI nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 780 zł tytułem kosztów sądowych (1300 zł x12 x5%).

W punkcie VII wyroku Sąd na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. z urzędu nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.